

steriet har tilladt, faar Kommunerne en Næse og Paalæg om, at det ikke maa ske. Kommunerne øser Tusinder og atter Tusinder, ja i Hundredtusindvis af Kroner bort til daarlige Boliger, som ingenting er værd efter Krigen, medens man ved at anvende de samme Penge paa en fornuftig Maade kunde have faaet ordentlige Aktiver, ordentlige Huse. Jeg henstiller — det maa vel blive til den højtærede Indenrigsminister —, om der ikke kunde blive foretaget en Revision af hele vor Boliglovgivning. Den trænger paa mange Maader dertil. Under Boliglovens Behandling i Sommer lagde jeg Mærke til, at det ærede Medlem for Nørre Sundby (Kirk) rejste Krav om en Revision af Boliglovgivningen. Den sorterer snart sagt under alle Ministerier; officielt sorterer den under Justitsministeren, men praktisk sorterer den under Finansministeren og Indenrigsministeren. Hvis hele Boligspørgsmaalet kom til at sortere under eet Ministerium, kunde der maaske komme System i det. Det forekommer mig i alt Fald højst nødvendigt at faa Boligspørgsmaalet under Statens Kontrol og faa fastslaaet ikke blot, at Kommunerne har en Pligt til at forsyne Beboerne med Boliger, men ogsaa, at disse Boliger skal være sunde og gode.

Jeg sagde, at det var et Spørgsmaal af stor økonomisk Betydning, jeg kunde ogsaa kalde det et Spørgsmaal af stor moralsk Betydning. Jeg tror, at et Folks aandelige og legemlige Sundhed i høj Grad beror paa, om de brede Lag i Befolkningen har gode Boliger. Ærede Medlemmer, som det ærede 20de Medlem for København (J. Oskar Andersen), det ærede Medlem fra Kolding (N. Johan Laurssen) og andre, rejser ud med store Moralprædikener, men jeg tror, de kunde lade Moralprædikenerne blive hjemme, hvis de blot alle Vegne, hvor de kom frem, vilde rejse Kravet om gode og sunde Boliger, om, at ingen skal bo i de Rønner, usunde Kældere og daarlige Kviste, som alt for mange nu maa bo i.

Mit Partis Ordfører, det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen) rejste forleden Spørgsmaalet om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af Skolevæsenets Stilling her i Landet. Det er sikkert et meget betimeligt Krav. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at vor Læreruddannelse er overordentlig slet, men jeg tror ikke, Aarsagen alene maa søges i, at Lønnen for Lærerne er daarlig — det er den sikkert, og den

burde være meget højere, navnlig for de yngre Lærere —, Aarsagen maa nok saa meget søges deri, at den Uddannelse, Lærerne faar, ikke rækker til noget som helst mere end at være Lærer, og det rækker den daarligt nok til. Det eneste, de unge Lærere lærer grundigt paa Seminarierne, er sikkert Bibelforklaring. Den lærer de udenad i flere Bind, men da de lærer den udenad, glemmer de den heldigvis ogsaa meget hurtigt. Derimod lærer de kun daarligt at skrive Dansk. Man kan meget vel opleve, at en Lærer, der søger Embede, skriver sin Ansøgning paa et ganske forfærdeligt Dansk, og det mindste, man kunde forlange, var vel dog, at en Lærer havde lært at skrive det danske Sprog. Det er dog maaske endnu værre, at de ofte ikke har lært, hvorledes de skal fortsætte deres Udvikling og skaffe sig flere Kundskaber. Vor Læreruddannelse trænger til grundigt at reformeres.

Jeg skal nævne et andet Forhold ved Skolerne, som ogsaa i høj Grad trænger til Omdannelse, det er Ledelsen. Der er nu nogle Overlærere ved Skolerne, men det er ikke muligt at blive klar over, efter hvilke Regler de ansættes. I gamle Dage var det fuldstændig vilkaarligt; Ministeriet ansatte dem, det fandt for godt, og det var i Regelen de mest rettroende, der blev ansat. Om det samme er Tilfældet endnu, skal jeg ikke kunne sige. Der har ganske vist været Tider, hvor det var vanskeligere for en Socialdemokrat at blive Overlærer end for en Kamel at gaa igennem et Naaleøje. Jeg stiller ikke Krav om, at Overlærere skal være Socialdemokrater, deres Partifarve er mig temmelig ligegyldig, men jeg ønsker, at Overlærerne skulde tages af en Kreds af Mænd, der var nok saa veluddannede som dem, man nu ansætter. De mangler ofte den fornødne pædagogiske Indsigt til at føre Kontrol med Skolen, og endnu oftere mangler den administrative Indsigt i at kunne lede Skolen. Kommunernes Skolebudget er nu i Regelen meget højt, det andrager vel i de store Købstædkommuner stærkt opimod $\frac{1}{3}$ af det hele Budget; det vilde derfor være rimeligt, om man ikke alene havde dygtige Pædagoger, men ogsaa Mænd, der var dygtige i administrativ Henseende. Der burde ikke ansættes hverken Lærere eller Overlærere, som ikke havde en Almendannelse, der i hvert Fald stod paa Højde med Studenterdannelsen; det behøvede derfor ikke at være den samme, men en tilsvarende, og Overlærerne burde være bedre uddannede end